

ния порядък, се е простирал зад и извън пределите на „своя“ (на очовечения или очовечаващия се) свят, на света, в който е имало и е трябвало да има ред, чистота, целесъобразност и законност. Така очовеченото и упорядъченото социално и природно пространство се е противопоставяло, дистанцирало се е, отграничавало се е от пространството на хаоса, мрака и нечистотата, на непонятната за човека логика на действащите в него тъмни и страшни сили и стихии.

Тъкмо затова боклукът е носил, съхранявал, възпроизвеждал и стимулирал по своему към живот определена ценностно-нормативна функционалност. Той е притежавал специфичен морален, естетичен и др. семиотичен и семантичен потенциал както за социума като цяло, така и за отделния, включен и съществуващ чрез него индивид.

В подкрепа на този вековечен процес са се формирали и задействали много и разнообразни по характер, форма и функционална сила регистри на социални санкции, означавания и осмисляния на корелационните зависимости между човека и боклука. Тези регистри са очертавали, т. е. разрешавали или забранявали, табуираните зони за дислоциране на боклука, за прихода и за излаза от сметищата на предметно-веществен свят, за присъствието и за отсъствието на едни или други социално и професионално ангажирани или неангажирани лица, групови субекти и т. н.

Вече сам по себе си този факт (исторически и съвременно) подказва, че сметищата и локализирането в тях на полиморфните грамади от боклук са имали пряка или дискретна семиотично-семантична натовареност. Тя е характеризирала и се е отнасяла не само до пространственото им локализиране като дистанция от съответните човешки поселения, но и като недопустимост и дори като забрана за всекидневен допир с „несметните съкровища“ на тези боклукчийски грамади. Нещо повече, в ценностно-нормативния натюрел и потенциал на образа на сметището, на боклука е бил визиран и валидизиран само еднопосочният път към и в тях, пътят на нов принос и изоставяне на нови боклуци, но не и обратното – на износ и възвръщане на артикули от боклука отново и обратно в пространството на пулсиращия живот на населеното място.

По същество тук може и трябва да се открие особено ценностно-нормативно обогатена и функционално закрепена връзка между